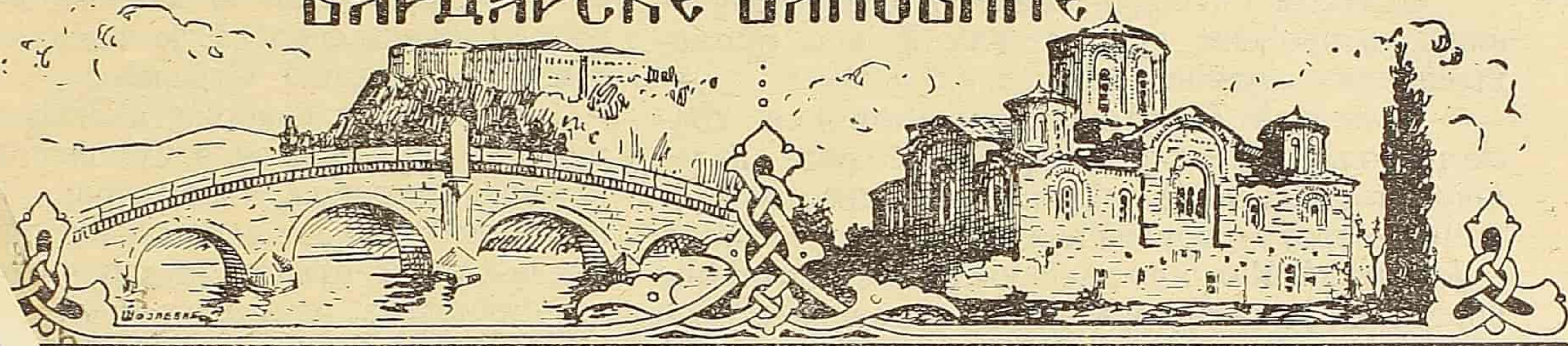

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ

ВАРДАРСКЕ БАНОВИНЕ

13. ЈУНА 1931
СУБОТА

БРОЈ 2 ДИНАРА

ГОДИНА II Број 76.
СКОПЈЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ излази један пут недељно. Годишња претплата је 80, а за иностранство 140 динара. Огласи се примењују по одређеној тарифи. Рукописи, огласи и претплата се шаљу на адресу Банске Управе за Уредништво овог Листа. — Уредник СИМИЋ СТЕВАН, директор гимназије у пензији.

НАРОДНИ КРАЉ

Познато је нашем народу да се наш омиљени Владалац, Његово Величанство Краљ Александар налази од неког времена у својој другој престоници, у нашем лепом Загребу, где је дочекан и где се предусреће са неописаном радошћу и одушевљењем. За ово кратко време владалачки пар је стално на путу по разним крајевима Хрватске обилазећи и села и градове, храмове, културне и хумане установе, научне институције, уметничке заводе, индустријска предузећа, привредне институције, земљорадничка удружења, долазећи непрестано у додир са свима друштвеним слојевима, а нарочито са нашим сељаштвом распитујући се свуда и на сваком месту о животу нашега народа, о летини, привреди; о трговини и индустрији, сточарству и занатству.

Свуда се распитује, обавештава, јер је Њему потребно да све сазна и научи лично од свога народа, који ће му искрено и поштено отворити и своје срце и своју душу. Где се укаже потреба, с места се издају наредбе у смислу оправданих молби и жеља. Дели се помоћ невољнима. Он иде и даље, да би својим делима посведочио да је Он прави народни Краљ, највећи пријатељ народни, јер склапа и са православнима и са католицима, са муслиманима и са осталима

кумска сродства, крсти по разним крајевима државе децу сретних родитеља, школује из својих срестава ваљане младиће, пружа обилату помоћ свуда и на свакој страни. Посећује палате и сиромашне домове. Он је свуда и на сваком месту. И наш народ је поносан при помисли да има у своме Краљу великог пријатеља, добротвора и заштитника. Наш народ је пресрећан и онда када сазна да нам чак и велики народи завиде на озаквог владоца, правога и истинскога сина Југословенства, Краља ратника и витеза, војсковође и дожавника, племенитог родитеља и великодушног покровитеља. И кад знамо све ово, биће нам јасно да схватимо и појмимо оне триумфалне дочеке по хрватским селима, који су превазишли све наде и очекивања. Свуда цвеће на улицама и домовима, свуда одушевљени усклици и бурне овације какве се ретко сусрећу и у историјама најпопуларних владалаца.

И ми смо овде, на нашем класичном Југу, у нашој Вардарској Бановини, срећни читајући овакве извештаје који нам долазе из Савске Бановине, поносни смо и зато, што у овом величанственом походу нашег Краља кроз братску и једнокрвну Хрватску видимо полагање солидног основа у монументалној згради Југославије, која се систематски изграђује, кристалише и формира у један челични национални индивидуализам, у наше Југословенство коме је провиђење доделило сјајну будућност.

СЛУЖБЕНИ ДЕО

Постављења и премештаји

Одлуком Господина Бана Вардарске Бановине унапређени су, постављени или премештени ови службеници:

Петковић Тодор дневничар помоћник средског пољопривредног референта среза велешког постављен је за чин. приправника економске струке при начелству среза велешког. — *Јовановић Михаило* дневничар среза штипског постављен је за приправника економске струке при средском начелству у Штипу. — *Драгашевић Брашислав* дневн. ср. дојранског, постављен је за чин. приправника економске струке у истом срезу. — *Марковић М. Илија* дневничар криво паланачког среза постављен је за чинов. приправника економске струке при истом начелству. — *Стојановић Богдан* званичник, постављен је за чин. приправника економске струке при начелству среза ласковачког. — *Поповић Лазар* помоћник лозног расадника у Кавадару постављен је за чин. приправника економске струке при Бановин. Пољопривред. Станица у Приштини. — *Врбица Ст. Стеван*, дневничар среза струшког постављен је за чин. приправника економске струке у истом срезу. — *Бркић Петар* рачуновођа приправник, постављен је за чин. приправника архивске струке при Краљ. Банској Управи III Пољоприв. Одељења.

НЕСЛУЖБЕНИ ДЕО

Наши Вардарци на Јадрану

— О путу приликом ношења и предаје заставе краљевском броду „Далмација“. —

По повратку својим кућама многи нас питају о утисцима са нашега пута. Радо се одазивамо и са усхићењем констатујемо сви без разлике пола и положаја друштвеног, да су нас браћа разумела и дочекивала тако одушевљено и братски да су нас ганули до суза. Све тешкоће на путу нису ништа према братским дочецима и срдачном гостопримству.

Као што смо при поласку објавили ми смо ради предаје заставе Краљевском броду „Далмација“ пошли из Скопља специјалним возом у 18.40 часова 28. маја до Сталаћа где смо стигли 29. маја у 2 часа, одакле смо у два специјална воза а у размаку од 0.30 часова преко Крушевца и Вардишта стигли у Сарајево око 16 часова истог дана. Искрцали смо се пред сам логор Краља Александра, а на дочеку слегло се цело Сарајево које је тога дана било у свечаном руху. Цела варош била је окићена заставама.

Поздравили су нас одушевљеним братским говорима преко својих изасланика готово свих организација и приватних друштава. Говори потпредседника општине г. Јефтановића, Гајрета, Омладине и г. М. Божића дирнули су нас до

суз. На све говоре одговорио је претседник Обласног Одбора Ј. Страже г. Милорад Ристић, који је био и вођа свих ових 600 излетника, који је поред побуда за овај пут заблагодарио свима Сарајлијама на дивном дочеку. За све време дочека свирала је соколска музика, и певао подмладак Ј. Стражи.

За овим је поворка, на челу са соколском музиком из Сарајева и Соколском музиком из Куманова, прошла кроз варош. За ово време г. Ристић са 30 сељака из разних крајева Јужне Србије отишао је нарочито закупљеним аутомобилима од стране Обл. Одб. Јадранске Страже из Сарајева на гроб Принципов и осталих мученика, да му се поклоне и тиме докажу да се за његове идеје за које је и свој млађани живот дао остварило, зашта су им Јужносрбијанци вечито благодарни.

За овим су и ови поклоници отишли у општину Сарајевску да се лично заблагодаре општинском претседништву на срдачном дочеку и свестраној пажњи указаној од стране Сарајевске општине.

У исто доба стигла је пред општинску зграду и поворка са музикама где је после бурних овација Краљу и Краљевском Дому заиграно коло Јужносрбијанско, а у које су се и Сарајлије повали. Живописна ношња Јужносрбијанаца дивно је коло зачинила. Обе музике неизменично свирале су, а за време паузе свирале су и чувени гајдаши из Драчева Тог истог вечера певачко друштво „Вардар“ давало је концерат у позоришној згради. Кућа поред Бана г. Поповића и Команданта армије г. Белића била је ислуњена и свом елитом Сарајевском. Концерат је успео на опште задовољство. После концерта, на позоришној бини Обласни одбор Ј. С. из Сарајева преко једне своје чланице, уз диван говор, предао је уметнички израђену слику града Сарајева, Обласном одбору Ј. С. у Скопљу; Месни одбор Ј. С. предао је дивне гусле, а „Гајрет“ и Подмладак Ј. С. по један букет цвећа певачком друшту „Вардар“.

После овог чланови „Вардара“ у башти код Поште били су почашћени од стране Месног одбора Ј. С. пивом и закуском а затим су сви отишли на преноћиште.

30. маја у 5 часова I композиција а за њом у 5.30 ч. друга са истога места искрцавања, пошле су за Дубровник, где су обе композиције на размаку од 30 минута око 16 час. стигле преко Мостара у Дубровник, где је већина преноћила по вагонима. Истог вечера певачко друштво „Вардар“ дало је на отвореном простору до католичке катедрале успели концерат. Нарочито су Ј. Србијанске песме пожњеле силне аплаузе. Уопште певачко друштво „Вардар“ оставило је тога вечера на браћу Дубровчане силан утисак нарочито када су се уверили да чланови „Вардара“ нису учитељи, професори и учитељице костимирани у одело Ј. Србијанско како су то они у почетку мислили и веровали.

Из Дубровника кренули смо опет у две композиције на размаку од 0,30 м. око 6 час. за Зеленику преко Ускопља, где смо око 11 часова стигли дочекани бурним овацијама изасланства готово целе Боке Которске, па чак изасланствима са Цетиња. Изасланство са Цетиња предводио је подбан Зетске бановине г. Јакшић, који је излетнике у име много уваженог Бана г. Круља, поздравио. У поздраву излетника сва су друштва и установе биле заступљене преко својих делегата. Говори уваженог претседника Ј. С. г. Рикарда Салхера, адмирала, претсед. општине и градоначелника, учитеља, учитељица, сокола, омладине и осталих потресли су излетнике до суза. У опште браћа бокелци су се надметали у своме гостопримству тако да из ових крајева носимо најлепше успомене. Тога дана месни одбор Јадранске Страже из Ђеновића под председништвом адмирала г. Салхера и његовог вредног и национално познатог уваженог секретара г. Јеротеја Петковића, епископског синђела даван је банкет за 100 особа. На овом банкету на коме су учествовали махом земљорадници из Јужне Србије низале су се здравице боље од боље а све за славу и величину Краља и моћне нераздељиве Југославије. Јужносрбијанци су се заверили и браћи далматинцима се заклињали и молили да верују да на њиховим сурим стенама запљускивањем валовима нашег сињег и дебелог мора стајаће увек и свагда руку под руку са браћом далматинцима, те да цео свет чује и зна да ћемо заједнички бранити наш плави Јадран, наше море до последњег даха свог.

И ако су у Боци мала насеља ипак преко свакога нашега очекивања вредни секретар Месног Одбора Ј. С. Госп. Јеротије Петковић својом умешношћу и вредноћом све је сместио и распоред тако лепо извршио да се је још приликом искрцавања у Дубровнику већ знало где ће појединци бити на храни а где на преноћишту што је заиста био велики посао. Овај распоред је лично донео у Дубровник Г. Петковић.

Предаја заставе обавила се на пристаништу у Зеленици поред самог брода „Далмација“. На ову свечаност слегла се цела Бока. Народ је био у својој ношњи где је са народном ношњом Јужно Србијанаца и белој униформи морнара на светлоте дану даво дивну и живисписну слику.

У присуству изасланика Њ. В. Краља арт. пуковника г. Жугића, Команданта Боке Которске уваженог генерала г. Ђуре Лазића, Адмирала г. Салхера, официра, подофицира, војника, певачког друштва „Вардар“ морнарске музике и целога народа, свештеници све три вероисповести, православне, католичке и муслиманске а на српскв хрватском језику, почели су по редом 1 јуна у 9 часова освећење заставе која је била раширена на згсебном столу преко од свештеничких столова а придр-

жавана од два морнарска подофицира и Команданта брода „Далмација“ потпуковника г. Павића.

На јектеније одговарало је певачко друштво „Вардар“ дивном својом песмом а под управом св га вредног, високо спремног хоровађе Г. Брнобића

По свршеном освећењу све присутне је поздравио председник Обласног Одбора Ј. С. из Скопља, дивиз. ђенерал у пензији, г. Милорад Ристић овим говором:

Г. изасланиче Њ. В. Краља, г. Ђенерале, г. Адмирале, г. Команданте наше лепе „Далмације“, г. г. делегати свију корпорација, г. г. официри, подофицири и војници, браћо Бокелци и сви Далматинци.

Радосни смо што после толико векова разједињавања ево нас загрљени у братски загрљај и то такав да неће бити те силе која ће моћи да нас из загрљаја растави.

Ову заставу коју данас имамо част да предамо једном од наших најлепших бродоваратних Краљ. морнарице нашој лепој и поносној „Далмацији“ а у чијим је нитима ове лепе и свете наше тробојке уведена љубав Старе Србије а сада Јужне Србије за сиње наше море и лепу Далмацију, ми је предајемо у име Обласног Одбора и свију месних пододбора Јадранске Страже Вардарске Бановине као свој симбол љубави, слоге, јединства и прегаштва до само прегоревана за наш плави Јадран, наше море.

Жеља нам је да се ова света тробојка поносно вије на плавом и сињем нашем мору преносећи славу Југославије на дику нашега љубљеног, мудрог владоца Краља Александра I. будног чувара овога мора и целокупног Југослов. народа.

На овим сурим стенама нашега сињег мора Јужносрбијанци стоје загрљени са браћом Далматинцима у један више нераздвајни братски загрљај са девизом сви за једнога један за све до последњег даха свог.

Живео Краљ!

Живео Престолонаследник и цео Дом Карађорђевића!

Г. Краљев изасланиче молим да ову нашу свету заставу примите и предајте „Далмацији“ нека је увек развија и вије са поносом свију нас.

Краљев изасланик г. Жугић примио је застару и са пуно љубави и заносним партиотизмом предао је заставу Команданту брода „Далмација“.

После овог говорили су Командант Морнарице истичући важност морнарице Команданту брода „Далмација“ дајући реч да ће заставу чувати и са поносом је развијати а ако устреба и до последње капи крви са посадом је бранити,

За овим је застava подигнута на њено место на броду уз топовске паљбе са свију бродова и одушевљеним клицањем целог народа.

За овим је давана закуска са пивом за све присутне од стране официра „Далмације“.

По свршеној закуски сви су Јужносрбијанци укрцани на бродовима Далмацији, Ситници, Лабуду, Голубу и Јаком и провозани по каналу Боке Которске. Вожња по каналу трајала је око 2 часа. Ова вожња нашим ратним бродовима остала је дубоко урезана у души Јужносрбијанца а и саме посаде. Поред песме Вардара, соколске музике из Куманова чуле су се и гајде Коло се вило у свима бродовима.

Пролазећи поред Котора били смо поздрављени силним народом и пуцањем из прангија. Не мање дирљиви су били поздрави од стране академица трговачке морнарице у три чамца по десет пари весала пловили су око наших бродова као стрела и када су се приближили бродовима муњевитом брзином подигли су своја весла у знак поздрава вертикално и трократно и громогласно нам три пута довикнули браћи Јужносрбијанцима Здраво Здраво.

Овај поздрав ових младих људи потресао је нас све до суза а од наше стране био је прихваћен поклицима готово јачим од топовске паљбе. Цела Бока одјекивала је са хиљадама еха на све стране.

По извршеном искрцавању из бојних бродова излетнике су прихватили тендери и поједине групе одвезли на одређена им места ради прехране и преноћишта.

Тога дана у 20 часова у Официрском Дому у Ђеновићу даван је банкет од стране месног одбора Јадранске Страже у Ђеновићу за 30 особа. И на овом банкету пало је много лепих жеља за Краља, Престолонаследника и милу нам отаџбину Југославију. Здравнице су одржате од стране Команданта Боке Которске на које је одговорио претседник Обласног Одбора Јадранске страже из Скопља див. ђен. у пенз. г. Милорад Ристић, истичући нарочито девизу дату са највишег места „Чувајмо наше море“ да је она баш и довела Јужносрбијанце на наш плави Јадран да докажемо и овом приликом да ће Јужносрбијанци исто као и браћа Далматинци стајати руку под руку на овим сивим стенама до последњег даха свог. У овом правцу говорили су представници појединих месних одбора, Битољског, Кумановског и т. д.

Леп и пун похвале и патриотизма био је говор старешине Соколске Жупе са Цетиња, Градоначелника из Ђеновића.

Поносан је био за нас и говор подбана г. Јакшића за све Јужносрбијанце колевке наше, похвалио је њихов рад за добро Краља и Отаџбину, из те колевке смо сви и ево их опет, да предњаче и у оваковим потхватима и примерима које ће историја златним словима записати.

Затим је у име Обласног Одбора Јадранске Страже из Дубровника поздравио све Јужносрбијанце председник г. Ловричевић.

На послетку је председник Обласног Одбора Ј. С. из Скопља г. Ристић у име Ј. С. из свих њених 12.000 чланова поздравио Бана Зетске Области и умолио подбана г. Јакшића

да заблагодари Бану г. Круљу на додељивању терена за подизање летовалишта за чланове Ј. С. из Јужне Србије.

Г. Бан је одредио Будву, Петровац или Св. Стеван где комисија Обласног Одбора буде изабрала. Ну пошто комисија због краткоће времена није могла да ово одабере остало је да она накнадно дође.

Са овог банкета који је завршен око 22^{1/2} часова пошло се на брод „Дубровник“ закупљен од стране Скопског Обласног Одбора за превоз чланова од Зеленике до Сплита.

Железнички пут кроз Босну, Херцеговину и Далмацију, романтика предела, дивни пејсажи као и силна техника изражена на тешком терену, гостопримство и братско разумевање оставили су дубок утисак на све Јужносрбијанце.

Укрцавање на брод почело је тачно у 23 часова на пристаништу у Зеленици. Места и седишта било је довољно. Укрцавање и распоред у броду завршен је у 030 часова 2 јуна, а у 1 час брод се је кренуо за Сплит испраћен многим Бокељцима.

На броду и ако сви заморени није било спавања, сви су очекивали зору да би могли посматрати дивну ривијеру далматинску.

Сва су места дуж обале молила депешама да их посетимо. Ну и поред најбоље воље одазвали смо се само Корчулу, Трпњу и Омишу. У сва три ова места задржали смо се по 40 минута. Па и ако је ово сувише кратко време било ипак су браћа приредила такав дочек да га сви докле живимо нећемо заборавити.

Говори су били искрени, братски, топли тако да није било ока које није засузило сузама радосницама, Усклицима Краљу, Краљевском Дому, Јужносрбијанцима и мештанима није било краја.

И ако су метеоролошке станице предвиђале буру, море је било величанствено и мирно. За време вожње од 12 часова вредни професор г. Николић изасланик Извршног Одбора Ј. Страже из Сплита и ако прекидан одушевљењем и не баш тако дисциплинованом публиком ипак је успео да свакоме додели преноћиште и храну и да их припреми за што тачније искрцавање у Сплиту.

У Сплит смо стигли у 16 часова. На обали је била и ако је био радни дан маса света, која је пристајање брода поздравила громогласним узвицима: Живели Јужносрбијанци, живео вођа Милорад Ристић.

Чим је брод Дубровник приспео уз пристаниште на брод су дошли: помоћник Банов, Подбан г. Здравковић и Градоначелник и одушевљено поздравили председника Ристића и све излетнике. Затим је председник г. Ристић у пратњи подбана г. Здравковића и градоначелника изашао на палубу дочекан бурним усклицима.

На обали одржана су неколико поздравна говора међу којима се одликовао говор младога и песничке душе г. Матушевића, његов је

говор дејствовао на све силно. Жалим што га услед узбуђења немамо у целости, писали смо да нам се достави па ћемо га накнадно изнети.

На све ове говоре захвалио је председник г. Ристић у име Јужносрбијанаца а на крају био је лепо поздрављен од свију присутних.

Затим је настало искрцавање у примерном реду. И овом приликом нека је наша хвала г. Николићу који се је уверио да му труд на броду није био узалудан.

Тога дана на Бачвицама заказан је био концерет у 21 час. Ну и ако се па Бачвицама био слегао силан свет, концерат певачког друштва „Вардар“ и Соколске музике из Куманова није могао бити одржан пошто је у 21 час настала силна бура са грмљавином и јаком кишом која је тек око 24 часа престала а за које се време свет разишо.

Ово је једина непријатност била за сво време пута.

Но ипак се по собама хотелским дуго у ноћ чула песма Јужносрбијанаца.

Певачко друштво „Вардар“ ипак је успело да у једном малом, препуном салону хотелском отпева неколико својих песама на опште задовољство.

Сутра дан 3. о. м. настало је разгледање вароши и околине. Вредни и добри професори г. Рубић и Роца нису жалили труда да све знаменитости покажу.

Тога дана Извршни Одбор Ј. С. дао је бесплатан ручак у градској мензи за 350 излетника.

Овога дана у 21 час специјалним возом излетници су се кренули за Загреб испраћени свима члановима Главног одбора на челу са својим дичним претседником и Баном Приморске бановине г. Иваном Тартаљом, кога су и ако при слабој светлости сви Јужносрбијанци одмах познали и громогласно поздравили са Живо Бан, живио претседник Глав. Одбора Јадранске страже, где су стигли 4. т. м. у 9 час. Воз се задржао на овом путу само у Старим Каштеланима 15 мин. за које је време вредни и одушевљени национални и просветни радник учитељ Перо Матос Јужносрбијанце и њиховог вођу г. Ристића поздравио дивним патриотским говором. Овде на перону због просеције католичког празника „Телово“ није било никога. После искрцавања на пола часа дошао је професор г. Матијашевић упућен са испита да нам покаже знаменитости Загреба. Доста их је са њиме пошло у варош и Максимиер.

Из Загреба истим специјалом кренули смо око 21 час за Београд, где смо у 8 часова 5 ов. м-ца стигли. На пероду Београдске станице дочекани смо масом света и бурним поклицима за браћу Јужносрбијанце. На перону све је излетнике поздравило више говорника одушевљеним поздравима. Међу првима говорио је г. Стеван Вагнер, адвокат и п. преседник месног

одбора Јадранске Страже у Београду, на које је одговорио г. Ристић а затим су излетници са војном музиком и музиком Кумановском у поворци кренули кроз Београд и то овим улицама: Немањиним, Милоша Великог и Краљ Милановом до Теразија и стана месног одбора Јадранске Страже у чијем дворишту је излетнике поздравио одушевљеним говором вредни секретар месног одбора г. Лукић, и председник универзитетске омладине Јадранске Страже. На ове поздраве одговорио је г. Дивац, адвокат и подпредседник Ј. С. из Битоља чији је говор оставио дубок утисак на све присутне.

За овим су излетници били позвани од месног и обласног одбора на чашу пива у 18 часова на истом месту у друштвеном дворишту.

И ако су излетници били преморени путем ипак су се сви овом позиву одазвали и уз свирку и игру са браћом из наше лепе престонице провели до времена поласка воза за Скопље.

И овом приликом пало је неколико патриотских говора од стране Ј. С. из Београда, средишњег одбора Народне Одбране и старог београдског певачког друштва, као и потпредседника певачког друштва „Вардар“ из Скопља г. Пере Трпковића, учитеља у пензији.

На све ове говоре захвалио је се г. Ристић довикнувши београђанима до скорог виђења у Скопљу, пошто ће београдски месни одбор Ј. Страже ове године о Видов-дану походити Косово.

Полазак из Београда истим специјалом био је у 22 часа. Јужносрбијанци били су испраћени од масе света и свих чланова Обласног и Месног Одбора Ј. С. из Београда, уз громогласне усклике Краљу, Јединству и слози мије браће.

И ако преморени од пута ипак су силни утисци у дочецима и пријему дејствовали тако да је готово цео пут до Скопља протекао у препречавању дивних ствари и доживљаја виђених својим рођеним очима и чувених својим ушима.

О браћи Далматинцима и Београђанима са поносом говори данас и за дуго још говориће цела Јужна Србија.

Хучни Вардар, Брегалница, Пчиња, Струмица, Драгор, Лепенац, Дрим и Охридско Језеро некако весело шуме, раздрагани су, јер су им деца њихова донела срдачне поздраве од браће са нашега плавога Јадрана где су видели без мало цео топус Краљевића Марка извучен из сињега нашега мора. Па се моле Свевишњем да њиховој деци а под мудрој влавином Карађорђевића додели ту част да га виде целога извученог из сињега и дебелог мора нашег.

Мил. Л. Ристић,
дивиз. ђенерал у пензији

Просветни проблем

Просветне прилике у срезу прилепском

Дижите школе!
Деца вас моле,
Скини ми бабо с' чела облаке,
не дај ме бабо у просјаке.
Не штеди бабо рад добра мога,
Смилуј се бабо, тако ти Бога!
Змај

Ови Змајеви стихови имали су силног дејства на потомке Краљевића Марка. Варош Прилеп, та прастоница бесмртнога Марка иде на челу просветног напретка свога краја. Поред подигнуте дивне зграде за школу „Краљ Петар I Ослободилац“ 1926. год. која кошта преко милион динара. Прилеп не стоји, он и даље иде напред на просветном пољу, тако да је 1929. год. подигао и другу велелепну палату школску зграду са 8 учионица која носи назив „Краљевић Марко“. И право је да добије то име, јер се налази у непосредној близини Маркових кула, које деру у облаке, и поред којих се путнику у пролазу чини, да ће видети јуначину Марка, како језди с топузом, тулумином од 12 ока о дикашу видовитог Шарца, а у друштву посестрима виле.

Ах, дивно је и прекрасно у овом тренутку вратити се у нашу славну прошлост, прелистати те златне листове наше славне повести и изазвати слику ондашње силе и сјаја ових крајева, нарочито за доба славних Немањића где цветаше наша култура, правда и поштење. Где глас Јевросиме мајке грмеше као глас Сина Божијег:

„Немој сине једни у мајке,
Не било ти моја 'рана клета.
Нсмој сине говорити криво
Ни по бабу, ни по стричевима,
Већ по правди Бога истиннога;
Немој сине изгубити душу,
Боље ти је изгубити главу,
Него своју огрешити душу...“

Са ових мука слетао је наш јуначина Марко, са топузом у руци чувао свој народ, делио правду, и овековечио наше српско име у овим крајевима.

Народ је Марка опевао као највећег јунака, како га је песма опевала, он је био наш.

Ах, наш је Марко, наш је његов видовити Шарац; ми се поносимо са њима, јер таквог јунака има само наш народ.

Села мало са мање интелигенције, и она иду смело напред, са жељом, да се њихова деца просвете, да заволе ову јединствену и недељиву државу, отаџбину своју, која је створена крвљу наших најбољих синова. Народ овога краја био је те среће, да се није могао школовати како треба, јер је живео у сасвим изузетним приликама.

У доба робовања живот је био јевтин, а о јадној просвети у то доба није смео и ми-

слити, јер није био сигуран ако замркне, да ли ће осванути.

Чувени су били крволоци у овом крају Булмин ага и Расим бег. И данас народ са страхом помиње њихова имена, али уздане и прошапће: „Поменуло се, не повратило се“!

А сад је све друкчије. Слободан је, народ обезбеђен од крволока, те не стрепи за главу, живот свој и породицу своју. И сунце амо мило топлије греје, и тице певалије умилније изводе своје арије, по ђбуновима и шумарцима. Осећа се поносит и горд, што је грађанин велике и силне Краљевине Југославије, што није роб, већ потпуно равноправан грађанин своје домовине.

И сад народ почиње већ да мисли и о просвети. Школе ничу све лепших од лепших, ките се наша села дивним зградама из којих се оре умилне песме, где се уче ти будући грађани да воле и љубе отаџбину своју, свога узвишеног Краља, и свој мили народ.

Кад смо ослободили ове крајеве затекли врло мали број учитеља и школа, и то у врло бедном стању.

И те слабе и мизерне зграде, које су некада ипак биле чувари српске мисли, замењене су у већини дивним и лепим планским зградама. А онде где није било школа, подигнуте су такође нове школе, те народу се испунила давнашња жеља, да види у своме селу школу и учитеља, и да њихова деца науче читати и писати дивним нашим правописом.

Ево нам статистике:

Школа у 1918 год. било је свега у срезу	5
” ” 1930 ” ” ” ” ” ”	53
Одељења 1918 ” ” ” ” ” ”	10
” ” 1930 ” ” ” ” ” ”	116
Бака ” 1918 ” ” ” ” ” ”	524
” ” 1930 ” ” ” ” ” ”	4.762
Бр. наст. 1918 ” ” ” ” ” ”	10
” ” 1930 ” ” ” ” ” ”	118

Сада у 1931 год. има 54 школе, 117 одељења и 4.763 ученика.

Диван успех на просветном пољу овога среза.

Пред нама је дивно израђен албум старих и нових школских зграда у овоме срезу, које јасно и очигледно илуструје наш успех на нашем лепом Југу. Из њега се да видети шта смо затекли, а што смо урадили на пољу просвете. Лепо се види, да смо дошли у ове крајеве, да браћу просветимо, да им отворимо очи, да им изагнамо таму и мрак, а не као неки завојевачи да сеје ропство и смрт.

Од 1918 год. подигнуто је нових школских зграда 29 и преправљено 15.

На овоме месту не можемо пропустити а да не изнесемо велику љубав грађана овога среза за школу. Сељаци долазе сами код школских власти и траже школу и учитеља. Поједина села осећају се понижена и увређена што немају школу.

Само један пример, који није усамљен.

Зимус уђе у канцеларију школског надзорника, кмет једног села, где још није школа подигнута, па пошто се поздрави са надзорником скиде капу па рече!

— Господине, неписмен сам, па ме послаше сељаци да те молим да и у наше село отвориш школу као што имају онолка села. Јер не траба наше село да служи за подсмех, и да нас деца куну што осташе слепа код очију. А грехота је, господине, да нам деца остану неписмени, кад смо ми били такве среће, јер у оно доба, доба муке и патње, без слободе, за време турске владавине што није ни мислио о просвети, већ о глави и животу.

И ми ћемо господине стари да идемо у школу, те да се бар сада у слободи научимо читати и писати.

Оваквих примера има доста, и ми за сада износимо овај један. Јер школе се подижу у нашем крају са вољом и љубављу према својој деци и Отаџбини, а не помоћу власти.

И учитељи, ти вредни пионери нашега Југа, улажу доста труда и воље, око подизања школа, отварања земљорадничких задруга, соколских чета, то им служи на похвалу.

Број одељења у срезу прилепском био је у 1923-24 год. 64; 1924-5 год. 79; 1928-29 год. 108; 1931 год. 117.

Ето драги читаоче, верне слике нашег делања на нашем лепом и питомом Југу. И сваки онај који виче на наш Југ, да се овде ништа не ради, љуто се вара. Тај не познаје наш Југ, а ко га не познаје не може га ни волети ни љубити.

Наш Југ није више страшило и Сибир за чиновнике, већ лепо и слободни крај наше лепе Отаџбине.

Раније слабо је ко желео да дође за чиновника — нарочито учитеља на наш Југ, а сад је већ друкчије. Сам је Југ својом лепотом, и сигурном јавном безбедношћу привукао чиновнике, и сада се нема бојати да му села остану празна. Све праве патриоте, родољуби, сви млади наставници треба да јуре на наш Југ, да одслуже извесни низ година, да помогну овоме народу и на пољу просвете, пољопривреде и хигијене, јер је овај народ вредан, штедљив до граница, а и овој држави, а претрпио је много за време рата и робовања турског.

Сад слободно можемо радосна срца узвикнути: Напредуј нам наш лепо Југе, попут китњасте Шумадије, нек се твоја села ките дивним школама. Развијај љубав према овој јединственој и недељивој држави моћној и силној Краљевини Југославији, која је створена крвљу наших најбољих јунака, а која и почива на костима тих бесмртника.

Драг. Ж. Т.

ВЕСТИ ИЗ НАШЕ БАНОВИНЕ

Београдска Задруга у Скопљу

Овај наш велики и тако познати новчани завод, одлучио је да посвети што већма пажњу Јужној Србији где се указује широко поље рада, нарочито на привредном пољу, те је отворио своју филијалу, која је прошле недеље, 7 јуна ове године, на свечан начин освећена. Овоме свечаном чину присуствовали су многи угледни преставници државних власти, истакнути привредници, финансијери, трговци и занатлије из Скопља. Међу присутнима запажени су помоћник бана г. Краснојевић, начелник трговинског одељења Банске Управе г. Џабић, заступник команданта армије генерал г. Јовановић, претседник Апелације г. Трајановић, претседник управног суда г. Грашић, директор филијале Народне Банке г. Васојевић, а Београдску Задругу заступао је наш познати јавни радник г. Ставра Трпковић, члан управног одбора. У десет часова почео је религиозни обред који је обавио г. Сава Јергић, свештеник. Он је на крају поздравио појаву овог одавно познатог завода на тлу Вардарске Бановине нагласивши да је Београдска Задруга позната нашем Југу одивна и по томе што је и материјално и морално указивала племениту потпору прегаоцима у борби за наше ослобођење.

Госп. Ставра Трпковић је, уз срдчану захвалност на указаној пажњи од стране присутних, изнео у главним потезима историјат Београдске Задруге пруживши врло интересантне појединости из живота овог новчаног завода, који благотворно делује у нашем народу близу пола столећа. Данас је главница од 40,000.000 дин., која се, по одлуци Управног одбора, пење на 50,000.000 динара, разни фондови имају 57,077.713, улози по књижицама и по текућим рачуњима 56,434.807, добитак за прошлу годину 7,730.362 динара, а укупна имовина износи 201,243.465 динара.

Непокретна имовина Београдске Задруге износи близу 60,000.000 динара према данашњој цени. Она има и у Скопљу своје имање, бив. хотел Слободу и знатан комплекс земљишта на Тахталицу, а познат је велики модерни хотел *Бристол* у Београду својина овога завода, као и најлепши блок зграда спрочу Народног Позоришта. И доиста Задруга која је отпочела рад са деоничким капиталом од 250.000 динара, уплаћиван са по педесет пара недељно, заслужује пажњу нашег народа, јер је честитим и солидним радом управа овога завода успела да га уздигне на такву завидну висину, да је тај првобитни капитал постао за две стотина пута већи, пример достојан дивљења и признања.

Гости су, по свршетку свечаности, честитали г. Трпковићу на одлуци управног одбора Београдске Задруге, који је одлучио да отвори филијалу Београдске Задруге и у Скопљу, јер се са пуно наде очекује да овај завод допри-

несе користи и нашем народу како у овоме месту, тако и широм наше бановине, па су онда позвати сви присутни на закуску која им је приређена. Филијала Београдске Задруге обављаће све банкарске послове, дајућ новац под врло погодном каматом. Рад је одпочет у понедељак 8 овог месеца. Нека је са срећом и на корист наше привреде и трговине,

Гости из Пољске

По свршетку конгреса Пољско-Југословенске антанте штампе у Београду, прispела је у Скопље 9 јуна група од петнаест пољских новинара праћени са двојцом чиновника Централног преспираа при председништву владе.

На путу за Скопље, задржали су се неко време у Куманову посетивши Старо и Младо Нагоричане, да виде наше прослављено војште на коме је решена судбина нашег ослобођења и положен основ Југословенском уједињењу. Тамо су братски дочекани и срдечно испраћени. У Скопље су прispели у 1 час по подне, где су их пред хотелом Бристол дочекали новинари и књижевници из Скопља. Скопске колеге су им приредили ручак, а увече приредила им је скопска општина банкет у Официрском Дому. Банкету су присуствовали заступник бана г. Душан Љотић, инспектор просветног одељења, преставник команданта армије г. генерал Павловић, затим председник општине г. Ј. Михаиловић као и скопски новинари и књижевници. На ручку госте је поздравио г. Тома Смиљанић, професор Трговачке Академије, а на банкету г. Јосиф Михаиловић, пред. општине, Аћим Поповић инжињер, у име Кола Пољско-Југословенске Лиге у Скопљу и уредник нашег листа г. Ст. Симић и г. Пармачевић представник Централног Пресбирра а од гостију господа Ђелжински, Пиларж, Рогутски и Глинка аташе за штампу при пољском посланству у Београду. За време банкета предао је г. Глинка председнику скопске општине г. Михаиловићу орден *Полониа Реститута*, којим га је одликовао председник пољске републике, уз топао говор и срдечно честитање. У свима говорима преовлађивало је неописано одушевљење при помисли на срдечне братске везе које спајају наша два народа и завет за гајењем неразлучних интимних веза међу нашим народима, који су позвани да бране дело мира. У току ручка и вечере могло се уочити колико је узајамно поверење и љубав међу представницима пољских и југословенских новинара, који су се врло лепо споразумевали на својим матерњим језицима.

Преко дана наши гости су разгледали Скопље, видели чаршију, посетили цркву Светога Спаса, и Муратову џамију, а по том Хигијенски Завод где су могли констатовати резултате наших напора на културном уздизању Јужне Србије. У седам часова госте је примио господин Бан Вардарске Бановине, код кога су

наишли на осведочену српску предусретљивост и гостопримство.

Пољаци су сутра дан наставили пут преко Ниша и Сталаћа за Сарајево и наш Јадран испраћени онако исто срдечно и топло, као што су и дочекани.

Нова општинска управа у Приштини

У среду 10 јуна ове године уведена је у дужност нова општинска управа у Приштини коју сачињавају:

Председник *Гапић Максим*, досадањи кмет, Кметови: *Ибрахимовић Сујлеман*, професор бив. тур. гимназије, *Абид Мустафа*, рентијер и *Милић Станимир* књижар из Приштине.

Одборници:

Николић Сава, претседник прв. суда, *Лаззић Владимир*, директор гимназије, *Божовић Божа*, адвокат, *Бркић Станко*, кафеџија, *Хаџи Јанчетовић Трајко*, прет, трг. удружења, *Спасић Сава*, трговац, *Поповић Јован*, учитељ, *Тонић Велимир*, трговац, *Недељковић Сава*, трговац и бански већник, *Ристић Љубомир*, трговац, *Трпковић Бошко*, кројач, *Челић Младен*, банкарски чиновник, *Пантић Ђока*, трговац, *Раденковић Илија*, кројач, *Агушевић Х. Џемаил*, рентијер, *Јосифовић Танасије*, столар, *Гавриел Новон*, трговац, *Суди Сулејман*, рентијер, *Јакуб Јаја*, бакалин, *Садиковић Вели*, трговац, *Кадри Ага Мустафа*, бакалин, *Фејзуловић Сејфедин*, опанчар, *Рамадановић Шукри Бег*, индустријалац, *Спасић Јосиф*, прота, *Тасић Милан*, трг., *Крстић Димитрије*, земљ., *Поповић Вукадин*, учитељ, *Др. Хлаупек Драго*, управник дома народног здравља, *Букумировић Љубинко*, апотекар, *Лаззић Х. Илија*, књижар, *Лазаревић Нисим*, кројач, *Савић Тодор*, шлосер, *Ибрахим Садик*, трговац, *Хекић Јосип*, земљ., *Муједин Мамут*, земљ. и *Саит Џ. Шукри*, земљ. сви из Приштине.

Срески начелник г. Јовановић, уводећи у дужност нову општинску управу, захвалио се је прошлој управи на досадањем раду, нагласивши истовремено жељу да ова нова управа својим преданим и пожртвованим радом на корист народа и Краља посведочи што скорије оправдане наде које се очекују од ње.

Жртве грома

Пишу нам из Куманова да је прошлог понедељника падала у околици плаха киша праћена јаком муњом и громовима и да је том приликом погинуло од грома три лица, а да је њих двоје позлеђено. За време летњих дана дешавају се овакви случајеви често, та зато скрећемо пажњу нашем свету да се за време грмљавине управља по овим саветима:

1. Чим почне севање праћено грмљавином, сваки, који се налази у пољу, треба да баци што даље од себе све гвоздене предмете, као алате, ножеве и слично, јер ови привлаче електрицитет, који се појављује у виду муње и громове.

2. Да се нико не склони под дрветом, јер сви високи предмети привлаче муњу.

3. Да нико не буде у близини извора, потока и река јер и вода привлачи муњу и громове.

Ако пак кога позледи гром, треба га положити на леђа но тако, да буду, глава и горњи део мало уздигнути, те се хитно ставе на главу и срце хладни облози и онда се употребљава вештачко дисање. Ако може да пије, нека се болеснику што више даје по мало воде, нипошто други напитци.

Дечји Соколски дан у Скопљу

У недељу 7 јуна 1931 год приредио је дечји одсек Соколског друштва Скопље, велику и ретку дечју свечаност.

Са првим зрацима сунца журила су многобројна деца са свију страна Скопља у Соколски Дом. Око седам часова већ је била формирана импозантна поворка од соколића, соколица и ђака свију основних школа у Скопљу. Чекало се само на долазак војне музике. Тачно у осам часова одјекнули су звуци музике а за њом чило и снажно ступале су чете најмлађих сокола и соколица. Величанствена поворка од хиљаду униформисане деце ишла је радосно на желечничку станицу, у сусрет ученицима из села Драчева. Примивши драге госте из Драчева, поворка, сада још дивнија, продужила је пут ка тркалишту, где ће се одржати заједничка проба.

Песма, поклици и поздрави нису престајали. Публика је целим путем поздрављала дичне соколе. Неописана радост завладала је међу свима, када су опазили на балкону свога Бана брата Живојина Лазића. Његов благ осмејак и поздрав изазвао је буру овације. Барјачићи мушке деце, који се догле скоро нису примећивали одједном се подигоше у вис као булке у шареној ливади. Здраво! Здраво! Здраво! Орило се из хиљаду грла. Дуго и дуго чули су се узвици: „Живео наш Бан! Живео“.

Са таквим расположењем стигло се на тркалиште, где су се у најбољем реду одржале заједничке пробе за велику поподневну свечаност. У 11 ч невероватном брзином формирана је поворка на тркалишту за повратак у Соколски Дом. Опет музика, песма и поздрави публике и деце.

Дивно је било видети малишане после подне, у Соколском Дому. Дом је био претворен у праву кошницу. Раздраганост деце била је тако велика, да су сви скакутали од радости и нестрпљења. Сваки је хтео да се иде већ на тркалиште, где ће се огледати витешка снага неустрашивих соколића.

У 3 ч. по подне опет величанствена поворка, опет иста слика. Поподневна жега као да не постоји. Ознојени малишани певају: „Зној лије, нека лије ни бриге ме није“. Тако се стигло на тркалиште.

Све је спремно за почетак. Први пут преко целог дана заустављено је кретање. Прво

се појављује на слетиште дечји одсек са својим вођом братом Жиком Милојковићем. Побијају барјаке за наступ деце и распоређују се на одређена места. На трубни знак вође музика је засвирала марш, а из позадине наступило је еластичним кораком 380 женске деце у живописном соколском и народном оделу.

Наступ женске деце публика је поздравила дугим плескањем. Вежбалиште је било покривено насмејаном дечицом у разнобојном оделу. На левом крилу пристројене су ученице из Драчева, у народном оделу до њих у великом броју соколице у свом симпатичном оделу. Средињу заузела је школа „Ђура Јакшић“ у белим везеним хаљиницама и на левом крилу ученице из осталих школа. Једном речју дивна слика деце и одела. Своје ритмичке вежбе по такту музике извела су женска деца на опште допадање. Њихов труд био је награђен дугим аплаузом.

Наступ мушке деце за вежбе заставицама био је строго војнички. Њихов сигуран корак одмах је био примећен и бурно поздрављен. Још једном иста слика као код женске деце само у већем броју. Ученици из Драчева у народној ношњи, соколићи у црвеним кошуљама, па ђаци основних школа у белим кошуљама. Да би слика била још лепша сваки од њих држао је по две заставице. Њих 420 на броју извели су тешке вежбе заставицама сложено и лепо на опште допадање, те су при одласку били достојно награђени.

После изведених соколских вежби ређале су се једна за другом 16 веселих дечјих утакмица. Почев од трке у џаковима и трчања с јајетом у кашици, па све до тешке борба скока у висину и превлачење ужетом

За победнике биле су припремљене скупоцене награде у вредности преко 5000 динара. Највише поклона за награде добивено је од старешинства соколске жупе Скопље, затим од старешине жупе, брата Убавића, уредника Срп, Косова г. Станојла Димитријевића и учитеља г. Чедомира Јов. Тодоровића. Благодарени овим дарожљивим људима победници су били награђивани одмах после сваке свршене утакмице. У утакмицама је учествовало 400 деце од којих је 150 награђено.

Соколићи осећају се врло срећни што их је тога дана удостојио своје посете бан г. Живојин Лазић са командантом армије г. Миланом Недићем и осталим вишим чиновницима Банске управе.

Захваљујући учитељству града Скопља на тркалишту је било окупљено око 3000 само школске деце, што је све допринело да морални успех буде потпун.

Општи успех дана задивио је све присутне и много је допринео да се соколски живот деце упозна и заволи. Дечји одсек соколског друштва Скопље може бити поносан са овако успешно изведеним дечјим соколским даном.

М.

Изгубљени пасоши

Мика С. Стоиљковић земљорадник из Прешева, општине и среза прешевског, изгубио је сточне пасоше за два вола, које је добио путем преноса — куповине од стране општине кумановске дана 11 септембра 1930 године под Бр. 815 и 816.

Овим се објављује да ови пасоши немају никакве вредности ако се код кога буду нашли.
п. 1—1

КЊИЖЕВНОСТ**Из села и града**

Забавна-дечја библиотека. Свеска 2. Уређује Чедомир Јов. Тоџоровић. *Из села и града*, приче и бајке. Скопље. Штампариија и књиго-везница Василија Димитријевића, 1931. Цена? Ова укусно опремљена књижица има тринаест прича, врло zgodних за нашу школску младеж, те је најлепше препоручујемо пажњи наших читалаца.

ОГЛАСИ**Конкурс****о издавању концесије за осветљење варошице Кичева.**

Према одлуци одбора ове општине од 17 маја 1931 год. Бр. 3420 а у вези наређења Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине V Бр. 20097/30 од 12 јануара 1931 год. Суд Општине Кичевске на дан 12 јуна 1931 год. у 11 часова пре подне одржаће усмену јавну лицитацију о издавању концесије за електрификацију варошице Кичева.

Позивају се интересенти који желе закључити концесиони уговор да одређеног дана у одређено време дођу на лицитацију ради надметања.

Лицитанти имају поднети пре започетог надметања уверење о плаћеној порези за текуће тромесечје.

Кауција у нормалној вредности од 40.000 динара у вредносним папирима које су од стране државе признати полаже се благајни овога суда сваког дана као и на дан лицитације најдаље до 10 часова пре подне.

Прегледани и допуњени уговор од стране Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине може се видети код овога суда сваког радног дана од 8—12 и 15—18 часова.

Из канцеларије Суда Општине Кичевске Бр. 3420 од 23 маја 1931 год. у Кичеву.

П. 2—3

Оглас

О продаји 700 комада дубећих букових дрвета у шуми села Бистрице општине Ораовичке у срезу Лесковачком.

Према решењу Краљ. Банске Управе у Скопљу III бр. 49704 од 24 новембра 1930 године и закона о државном рачуноводству одржаће се на дан 19 (деветнајестог) јула 1931 године у 10 часова пре подне у канцеларији Суда општине Ораовичке у срезу Лесковачком јавна усмена лицитација за продају 700 комада дубећих буквих стабала у шуми села Бистрице.

Кубни садржај изнаша око 2.910m³ са око 88% огревног дрвета и 12% трулог и неупотребљивог дрвета.

Рок сече и извозу година дана од дана одобрења.

Плаћање у три рате. Почетна искљична цена динара 41.258.— па на више

Сваки лицитант пре започетог надметања има поднети одређеној комисији реверс о уплаћеној кауцији, уверење о плаћеној порези за текуће тромесечје, уверење о надметачкој способности, те писмену изјаву, да су му услови лицитације познати и да исте прихваћа.

Кауција се полаже на каси Суда општине Ораовичке до 9 часова дана лицитације, те изнаша за држављане Краљевине Југославије Динара: 4.000.— а за стране поданике Дин. 8.000.—

Купац плаћа сем понуђене цене 2% у фонд за шумљавање, све друге таксе које гаже на дан лицитације, те трошкове овога огласа.

Детаљни услови могу се видети за време уредовних часова код суда општине Ораовичке и шаљу се на захтев по наплати таксе од Дин. 50.

Из канцеларије суда општине Ораовичке Бр. 997 12 маја 1931 г. у Ораовици. п. 3—3

Оглас.

Управа Ниже Пољопривредне школе у Лесковцу, на дан 19 јуна 1931 год. одржаће прву јавну усмену лицитацију, за израду 51 пара летњег одела за своје ученике.

Услови се могу видети сваког радног дана пре и после подне у канцеларији Управе, као и на сам дан лицитације.

Кауција се полаже пред комисијом до 10 часова пре подне и то: 500.— дин за наше, а душло за стране поданике.

У смислу чл. 93 Закона о Државном Рачуноводству накнадне понуде неће се примати.

Позивају се заинтересовани да узму учешће на лицитацији. Собом имају понети, и то: Уверење о плаћеној порези и Уверење о подобностима за лицитирање.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне Школе у Лесковцу бр. 803. 1—1

Управа

Набавка животних намирница

У економату Бановинске Болнице у Битољу одржаће се на дан 24 јуна 1931 године у 11 часова пре подне друга усмена лицитација за набавку животних намирница, потрошног материјала и осталих ситних болничких потреба за време од I-VII до 30-IX-1931 године закључно и то:

1. За хлеб бели и црни на суму око динара 8.400.—

2. За месо и маст на суму око динара 21.360.—

3. За бакалук на суму око дин. 25.095.—

4. За псврће вариво и зелен на суму око динара 8.605.—

5. За млеко пресно и кисело и остали млечни производи на суму око дин. 7.765.—

6. За мртвачке сандуке на суму око динара 2.200.—

7. За остале ситне потребе на суму око динара 3.590.—

Свега динара 62.915.—

Услове и све законске прописе заинтересована лица могу видети сваког дана у канцеларији економата болнице.

Кауција се полаже пред комисијом која врши лицитацију пре лицитације до 10 часова пре подне и то наши поданици 5%, а страни 10% од горе означене предрачунске суме.

Позивају се заинтересована лица да одређеног дана претстану болничкој канцеларији до 10 часова пре подне. Собом имају донети сва документа која се траже ст. 6 чл. 13 Правилника за извршење одредаба из одељка „Б. уговори и набавке“ Закона о Државном Рачуноводству, по прописаној форми.

Из канцеларије Бановинске Болнице у Битољу Бр. 1546 од 28 маја 1931 године.

П. 2—3

Оглас

Управа Ниже Пољопривредне Школе у Лесковцу, на дан 25 јуна 1931 год. одржаће другу јавну усмену лицитацију за испоруку 200 мет. кубних дрва за потребе школе.

Услови се могу видети сваког радног дана пре и после подне у канцеларији Управе, као и на сам дан лицитације.

Кауција се полаже пред комисијом до 10 часова пре подне и то: 5% за стране поданике.

У смислу чл. 93 Закона о Државном Рачуноводству накнадне понуде неће се примати.

Позивају се заинтересовани да узму учешће на лицитацију. Собом имају понети и то: Уверење о плаћеној порези и уверење о подобностима за лицитирање.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне школе у Лесковцу бр. 813. 1—1

Управа.

Оглас

На основу решења Господина Бана Вардарске Бановине III.Бр. 4309 од 23-II 1931 г. Начелство среза Ђаковичког у Ђаковици изложиће продаји путем усмене лицитације земљиште бившег среског воћног расадника, који се налази у селу „Пискоти“ удаљено од среског места 3 и по километра, у површини од 5,30 хектара, на дан 30. јуна 1931. г. у 8 часова пре подне на месту у „Пискотима“, а које се састоји из 2 комада и то:

I. Једна парцела, која се налази са десне стране бановинског пута Ђаковица-Пећ, а која се граничи и мери: са истока њивом Андрија Митровића у дужини од 133,50 метара, са севера њивом Неша Чебића у дужини од 104,60 метра и њивом Шућури Садика Нимона у дужини од 103,20 метра, са запада бановинским путем у дужини од 230,50 м и са југа службеним колским путем у дужини од 140 м.

II. Једна парцела која се налази са леве стране бановинског пута Андријевица Пећ, а која се граничи и мери: са истока бановинским путем у дужини од 234,20 метара, са севера сеоском утрином села Осек-Хиљ у дужини 113 метара, са запада њивом Садри Ајдара у дужини од 99 метара и службеним путем у дужини од 169,10 метара и са југа њивом Аџи Нимона у дужини од 146 метара.

Целокупна површина процењена је 15.000 (петнаест хиљада) динара.

Лициданти полажу кауц. 10% од процењене вредности у новцу или у вредносном папиру пре дана лицитације, и на сам дан лицитације до 7.30 часова комисији.

Услове продаје заинтересована лица могу видети сваког радног дана од 8-12 и од 16-18 часова у канцеларији Началства Среза Ђаковичког у Ђаковици.

Позивају се заинтересована лица да одређеног дана престану комисији у село „Пискоте“ до осам часова пре подне.

Из канцеларије Началника среза Ђаковичког у Ђаковици Бр. 10231 од 29. маја 1931. године. 1—1

Конкурс

Општини Локвачкој у срезу Поречком, бановине Вардарске, потребан је деловођа.

Позивају се конкуренти, да конкурирају својим молбама општинском одбору, до 15 јуна 1931 године.

Уз молбе, приложити сва документа из чл. 114 Закона о Општинама и уверење најновијег датума, о владању.

Плата са принадлежностима месечно 1200 динара.

Из канцеларије Општине Локвичке, 29 маја 1932 године бр. 1234. п. 1—1

Оглас**За набавку канцеларијског материјала (за Ронео, Гестетнер и Сензатор) за Краљевску Банску управу у Скопљу**

На основу чл. 82—105 закона о државном рачуноводству, извршиће се у скраћеном року друга писмена (офертална) лицитација у економату Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине у Скопљу, на дан 20. јуна 1931. г. за набавку 150 пакета, пакет по 1000 полутабака хартије за апарат Гестетнер, Ронео и Сензатор, 40 кутија воштаних матрица, 10 кутија свилених матрица, 25 туба од пола кгр. црне боје за изложене апарате и 10 флашица корективлака.

Понуда, у којима имају бити истакнуте појединачне цене за сваки артикал понаособ и приложен по један листић понуђене хартије, прописно затворене и запечатене примаће се до 10 и по часова истога дана, а отварање почиње тачно у 11 часова.

Понуде имају бити таксирани са 100 дин. На коверту треба да је написано: „понууда за набавку канцеларијског материјала за апарат Гестетнер од понуђача Н. Н.“

На име кауције понуђачи домаћи полажу 5% а страни 10% од предрачунске суме, на каси I општег одељења Вардарске Бановине у Скопљу пре почетка лицитације у готовом новцу или у вредносним папирима законом предвиђеним.

Потврду о положеној кауцији, уверење о надметачкој способности и уверење о плаћеној порези за прошло и текуће тромесечје, имају понуђачи на захтев претседника комисије за одржање лицитације показати

Рок испоруке је 10 дана после саопштења решења о уступању набавке.

Ближи услови могу се видети сваког радног дана за време радних часова у економату Вардарске Бановине у Скопљу.

Из канцеларије I општег одељења Краљевске Банске Управе Вардарске Бановине у Скопљу I Бр. 12651 од 8. јуна 1931. г. 2--1

Оглас

Управа Ниже Пољопривредне школе у Лесковцу, на дан 24 јуна 1931 год. одржаће другу јавну усмену лицитацију у својој канцеларији од 10—12 часова пре подне за продају једног трактора са тробразним плугом и тањирачама.

Услови се могу видети сваког радног дана пре и после подне у канцеларији Управе, као и на сам дан лицитације.

Кауција се полаже пред комисијом до 10

часова пре подне и то: 5% за наше, а 10% за стране поданике.

Позивају се заинтересовани да узму учешће на лицитацију.

Из канцеларије Управе Ниже Пољопривредне школе у Лесковцу бр. 849. 1—1

Управа.

Конкурс за деловођу

Општини Негорачкој, у срезу Ђевђелијском, Бановине Вардарске, потребан је деловођа. Рефлектант, који испуњава, у услову из чл. 114 зак. о општинама, имају се обратити суду и одбору општ. Негорачке, молбама и са својим документима најдаље до 15 јуна 1931 године.

Принадлежности за ову годину нису још дефинитивно утврђени, а то ће се учинити споразумно са изабратим деловођом.

Из канцеларије општине Негоричке од 27 маја 1931 год. П. 1—2

Продаја хана Маловишке Цркве „Св. Петке“ у Велесу

Господин Министар Правде решењем својим од 5 јануара 1931 год. Бр. 433 није изволео одобрити протокол лицитације, одржане 10-XII-1930 год. у Велесу, ради продаје Хана Маловишке цркве „Св. Петке“ у Битољском срезу, зваки „Обилић“ који се налази тамо, — у Велесу, у Престолонаследниковој улици бр. 93. наредивши другу, те ће зато црквена управа, према своме решењу од 10 маја ове год. Бр. 82 одржати другу лицитацију, ради продаје овога хана, пред или у кафани „Београд“, у Велесу, на дан 24 јуна ове 1931 год. почев од 8 часова пре подне, тога дана.

Према поменутом решењу Господина Министра Правде ова лицитација има почети сумом од 37 200 динара као последњом која је понуђена претходне лицитације и према којој се полаже 10%, пре лицитације у готовом или у папирима од вредности изаслатом члану црквене управе.

За црквену управу

П 1—2

Старешина
Протојереј Ђорђе А. Хаџић.

Оглас

Управа Државних Монопола одржаће 25 јуна 1931 г. I оферталну лицитацију за израду дуванског магацина у Прилепу.

Предрачунска сума износи Дин 4,08.002,14. Елаборат се може видети у Техничком Отсеку Монопола И. М. Бр. 7545.

(Штампан је у Службеним Новинама бр. 122 од 3 јуна т. г.) п. 1—1

Власник Службеног Листа је Банска Управа Вардарске Бановине у Скопљу.
Чековни рачун 80.121. — Стан уредника: Кеј Краља Александра 117.

Штампарија и књиговезница Василија Димитријевића — Скопље, Краља Петра -- Телефон 182